

ארצראַנָּא

מאותר הנדרי
של ר' רביה
מי אמר נא

י"ל ע"י מכון אוצרות קאמארנה ש"י מרכז מוסדות קאמארנה • נשיאות בר' מרדכי ארמו"ר שליט"א • בית שימוש

אלני אליך פנים על סדר הפרשה

אוצרות הפרשה במשנת רביה

מכוירים בשפה השווא לכל נפש

ליישוטך קויתי ה' (מט, יח).

יזהיל'רו החסידים כשיישבין יחד באיזה סעודת מצוה, מלאה מלכה וברית מילה וכדומה, שאין דבר גדול בעולם כמו סעודת מצוה, כשיישבין יחד אחיהם וריעיהם, ומכל שכן סעודת שבת שהוא מועיל להרבה עניים, להתקשרות אהבה ולהכנה ולמהשכות פרנסת ולכל טובותם שלם, ובכלל בלבד אמרת, ובشمירות פיהם מבלי לדבר שום דבר גבאי על שום בר ישראל, אלא טובות ושבה הצדיקים. ולא יאפסו שום אסיפה של מצוה אלא איז אליש שיש להם הכנעה ובושה מגנו על כל פנים מעט, כי קבלה מרביבנו הקדוש אלימלך [מליזענסק] שכל אסיפה שאין שם ראש, הס"מ י"ש נעשה שם ראש. ועicker שמירות פיהם, כי שלוחן הוא דבר גדול דבר קדוש, ובכלל שיהיה עלוי בדברים קדושים, ולא יטמאו את שלוחן המלך, ויבשו בשמחה ובכל מני שמחות ובלבד בשמירות פיהם כו'. אבל ישיבות חסידים ביחס בלבד אמרת אחד ויראה ושמחה הוא דבר גדול, כי ייחדי שם נורא י"ד ח"ת דל"ת' הוא שם נורא ונשגב, פותח שעורי רחמים ורצון ושער שפע וברכה, ועומד בויזו כתר השכינה גורם קיבוץ גלויות, וויצא מפסק ייחד שבטי ישראל' (דברים לא), והל כל אסיפה של מצוה, ובפרט אצל צדיק גמור, מאיר שם זה ופותח כל מני שערים טוביים. וכשיישובין יחד יכוונו בשם י"ד ח"ת דל"ת', ייחד שבטי ישראל', הפותח שעורי ישועה ממונה במוכן לפתח שעורי ישועה, וזה ממשיכו ישעת ישראל לרופאה ולודחים ולפרנסת רצון שפע וברכה.

ולכן יכול עצמוני עם כל, ויאיר עליו כתר ומצח הרצון בסוד 'תאבתי לישוטך ה', שכן 'ליישוטך יהוה' שם י"ד באסיפות הברים נפתחין שעורי ישועה ורחמים ונתחלין כל גזירות רשות, לישוטך ה' קויתי' - אסיפתי, מקווה ישראל וה' (ירמיה יי, יג), ובפרט כשהם עשרה אנשי ישראל שהשכינה שורה עליהם, ישבו בהכנה ובסמה, כי בכל מקום שישובין עשרה מישראל ומדרבין טבות, השכינה שורה עליהם, אם היה נכנס מלך ביןיהם היה נשרף תיכף. זכור זה אליו לפני מי אתה יושב, ובishiבה של מצוה יהיה המתוקות דינים ורב טוב לבת ישראל. (נוצר חסד פ"ז מ"ב אחות אות ח)

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך (מט, ב).

הצדיק אוכל לשבע נפשו, רק לקיום نفسه, ומסתפק באכילת פת במלח ומהם במשורה, ולنفسו לא יונעם כל אשר אינו לצורךו החרחי, ועל כן מונע את עצמו ממעדרנים ועיגוגים, אבל יהוא יתן' כשותן לאחרים אז נתון 'מעדרני מלך'.

(פרי חיים)

בימים שמתתקן בטוב ניצוץ השיך לאוטו היום כמו שבאוינו לעיל היטב, ואח"כ כשקיבלו אדם שכרו מעט, שכרו מץ קצרים שלו של הגוף דבר יום ביום שמתן חלק נפשו אז הוא מפקד החלק הזה עם שכחה בידו של הקב"ה.

וזהו שרב המונוא לא בא ליקח ואמר שהה הדרך לתינן שכרו, זול"ק: ומעתה נשכיל בטעמי המצווה לא תלין' י'לא טובא עליו המשם' החוק באות לב'ה שהוא נאמן ש אדם מפקד בידו בכלليلת חלק נפשו השיך ליום זהה שתיקן עם שכר של חלק הזה שיהיה מזומן לו ליום שכחו

ארוך כתעס י'וארכת ימים כי חלקי הנשמה הכל אחד ואין שם חילוק ימים כמוallo הצלם כמו שבאוינו לעיל כי חיות הגוף הוא מהatzל ותצלם יש לו חיליקת ימים להרבה הצלם לפי ערך הנצוץין, והן הן חיות הגוף, והקב"ה נותן לגוף חיים ושבר בימים הקצר שלו שמשפיע שכר בימים מרווחים בימים שמתקן בטוב ניצוץ השיך לאוטו היום, ואח"כ בפרטות חלק נפש הזה לערך ההארה הנפלאה והארה הערב שארם מרווחים בימים שמתקן בטוב ניצוץ השיך לאוטו היום, ואח"כ בזמנים הקצר אדם שכרו מועט, שכר הוגז שיתגנה בהארה נפלאה שכר מזכה מזכה, או ר' הנפלאה שכר הרבה לפניו איז אליא מפקד החלק העודם איז אליא מארח הנשמה בטל נפשו או ר' הנפלאה שכר מזכה מזכה, או ר' הנפלאה שכר הרבה לפניו איז אליא מפקד החלק העודם איז אליא מארח הנשמה בעולם ארוך.

ולכן האדם בכל לילה

מפקד חלק זה עם שכרו שיהיה בפקודון בידא דקב"ה עד יום ארוך של שלים שכר הנשמה ולכך קודם מיתה מתפרקין כל הצלם שהופקד בתוספת מropa להעלותו ליום הארוך והם בנאים לילך לפני יציר בראשית להעלתו בצוור החיה.

ומי שמעכב פעילות שכר עופר בלוא' לא תלין' והוא מונע התיקון של חלק נפשו שאין הקב"ה מאיר להילך הזה בשכרו ובזה יתכנס מעלמא קדם זמנא בלתי תיקון של הילך הצלם שלו שצרכין לתיקון דבר יום בימיו וקב"ה איז עיר יומי שאים עולמים לעולם הארוך ונשארין למטה בהינתן ימים קצרים בתי תיקון כי הצלם שהוא ימים קצרים צריכין בכל יום שיש להם תיקון תיפך לתל הלם שכרם דהילינו שעולין בכל לילה לעולם הארוך ונשארין שם עד שיתיקון הכל ואז הם נעשה יום אחד לבוש אחד להארך על אדם מיום שכחו ארוך.

"וירבו ימי ישראל למות", ידוע פירוש האור החים ה'ק' של בני פטרתו של יעקב אבנו ע"ה נתבקזו ונקרבו כל ימיו, כי כל يوم יש לו תפקיד מיוחד שצורך לעשות ביום זה דואקה.

ריביה'ק מරחיב על כך בספריו אוצר החיים (פרשת קדושים) ומאבר לפיו זה את פנימיות מצות ' biome' תינן שכרו, זול"ק: ומעתה נשכיל בטעמי המצווה לא תלין' י'לא טובא עליו המשם' החוק באות א' ובסוד המצווה 'ב'ימיו' תאן שכרו' החוק באות ר' של רעך עיין בספר הקדוש או ר' החים וייחי ומביא מאמר מדרבי מרדכי אלקי מס' כ' בכל יום ויום שניתקן ניצוץ אחד מחלקי נפשו, נסתלק אותו חילק למלعلا, ונקצבו של שכרו כבוי נצוצות ובכל גלגול וגלגול באים קצת מהם וכפוי מס' הנטוצאות של הצלם כך מס' קחתיהם ימי חייו והימים שעשו בהם המצאות נתkan בשתה לפקרונה דנפשא ראתהיו לקב"ה שהחואנוון לאדם בכל יום ויום שכרו לפשו. וזה שירנה או ר' הילך מזויי השכינה הצעת עליתו בשנית לפקרונה דנפשא בימים ההוא נגדי יום ההוא הצלם ההוא נושא בו מצווה נושא פום ניצוץ ההוא של הצלם ההיא נגדי היום ההוא'.

וכותב הקדוש על זה: מה מאוד האירו עניין, א' בסוד השינה כי הוא לעלות ניצוץ שכגד הים ההוא, וזה מהחсад אל שכל ניצוץ שזכה בימיו, הנה

הוא רוח מקההפסד, הגם אשר רישיע אדם אחר כ', כתעס ב'ימיו תאן שכרו' כי יום בימיו נקבע השכר, אף שירשיע מאוד ותוהא על הרשות ר'יל, לא נאבדו אלו הימים, כתעס כסוי חטא שלוקה הצדיק אחר כך את לבוש החוטא כדיוע, אבל לא נאבד חילילה. כי בכל יום ויום נקבע השכר אמרתי עברו התקון וווען לאדם לנשנתו להעתגע בנוועם עליין, וזה עצמו פועלות השוכר שumbedoor בוחור השוא פקרונה דנפשא דלאআתהי אליא בידא דקב"ה.

כי בכל יום ויום כשניתקן ניצוץ חד מחליך נסתלק אותו חלק למלعلا, ונקצב לו שכרו ביום שהנהו אותו חלק מזוי השכינה בעת עלייתו בשינה לפקרונה דנפשא דאתה לקב"ה שהוא נותן לאדם בכל יום ויום שכרו לנפשו.

וזה ההארה הנפלאה והארה הערב שאדם מרגיש

ישכר חמור גרם - לשבול על התורה
בלגשות חרוח

ישכר חמור גרם רובץ בין המשפטים (בראשית מט יד), אמר רב אלעזר, וכי ישכר חמור אקרוי, اي בגין דASHתכל באורו יתנא נקייה לה סומ. או אריה, או גמר, אמאי חמור. אלא אםו, בגין חמור נטיל מטולא ולא בעיט במאירה כשאר עברי, ולא אית בה גסות הרוח, ולא חייש לשבוב בארץ מתהן, אף כי ישכר דASHתכלותה באורו יתנא, נטיל מטולא דאורו יתנא, ולא בעיט בה בקדשו בריך הוא, ולא אית בה גסות הרוח, חמור דלא חייש ליקרא דיליה, אלא ליקרא דדריה, רובי בינה המשפטים, דצמראין ועל הארץ תישן וחוי צער תהיה ובתורה אתה עמל (זהר בראשית דף רמב"ע).

ישכר סובל על התורה אעפ"י שהעורכ מבאים
אותו

ישכר. סובל על תורה, למד פשטי התורה הלוות ועיון אמרת, ולמד מתוק הדחק ומתוק יסוריין בין ערבות רב שיש להם ראש ולענה, כמובואר ברועיא מהימנא גילגול משה (זהר נשא דף קכח ע"ב), ואני חשב בעיניו דערב רב כבל מטה, באומה עלייך אלהו בשם הויה' צבאות אלהי ישראל שתאמור לפני הקב"ה צער שני, עיי'ש, והוא מקבל הכל באהבה כל חילשות דעת, ולא בעיט להרהר אחר הש"ת, ולא אית בה גסות, אלא מעורב באהבת ישראל שפל ונבזה בעני עצמו, דלא חייש כלל ליקרא דיליה אלא ליקרא דדריה. ויש גירסת ליקרא לרבו בשמו, אלא ערבות שהוא מזרע ישראל לא יקראי לרבו בשמו, אלא קראו בשמו רב מבזין את מי שיש בו ניצוץ משה לקרו בשמה ולדבר סרה. והוא מקיים וחוי צער תחיה בשמה ובתורה אתה עמל (אבות פ"ז מ"ד), ובזה מגלין לו רזי תורה (שם מ"א), ונעשה כמו עין, עפ"דך אמרת.

בגידי כך ישכר דASHתכלותה באורו יתנא, בפית יה' לחמור וכו', וירא מנוחה כי טוב, ואה תורה שבתבב. ואת הארץ כי בעמה, ראה תורה שבעלפה. וית שכו לשובל, לשובל עולא דאורו יתנא, ולדבקה בה ימי וליל, וייה למסך עבד, למחייו פליך לקדושא בריך הוא ולאתדבקה ביה, ולאתשה גורמה בה (זהר בראשית דף רמב"ע).

לבי וברשי' עצם יהוי' חצירותה'

חמור, נוקבא דקליפה, מפתחה באש גהנם לכל תאtot רעות. וישכר עיי' אש של תורה מכבה אש גהנם, ולא עד אלא שעשה מגהנים גען, ומטעוג באור התורה ובונועם יהוה. וזה וירא מנוחה כי טוב לא תורה שבתבב, משיך לו מנוחה מגוריו יציר לעבירות, אשר הרשעים השקט לא יוכל (מלחה"כ י"ש ישעה נז). זאת הארץ כי געמה דיא תושבעע'פ] ועל ידי תורה שבע"פ משיך נעם מתיקות התורה, ובזה אין לו מדות רעות, ויש לו הרחבות הדעת מנועם התורה והמצות, עד שאינו מריגש שום דבר וסובל הכל, וית שכו לשובל כל חילשות דעת מראש ולענה של ערבות רב, וסובל הכל עולא דאורו יתנא לדבקה בו ימי וליל, ולאתדבקה ביה בקב"ה באהבה עזה, ולאתשה גורמה ביה.

- מנהג קאמארנה עתיק -

אמירת הפסוק זיה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם' לאחר ק"ש של טהרת

מקאלבוסוב מנהג זה, האם הוא מנהג בית אבותיו מגוז רופשי או מנהג בית חותנו - רביה'ק היכיל הברכה מקאמארנה ז"ע [שיכון הרה"ק רב איש ישעה מקאלבוסוב היה סמוך על שולחן רביה"ק היכיל הברכה ז"ע - עקב הסתלקות חותנו הרה"ק רב אלכסנדר שנעדր מקאמארנה בדמי ימיו - ואף זהה קרבבה וחביבת מיזוחה, ומוספר שרביבנו התבטה עליו ואמר מניין אשר איי כשר (בית קומורנא, עמי 151)].

אכן כיוון שפסק זה מובא בסידור כת"י מובן שהוא אכן מנהג קאמארנה, ומ庫רו מרבה"ק היכיל הברכה ז"ע, אלא שבקאמארנה אמרו כן אחר ק"ש בנצח החמה, והורה"ק מקאלבוסוב העתיק מנהג זה לק"ש דתפילין דר' דת'.

טעם נוספת למנגה זה כתוב לרבה"ק הדמשק אליו עוז ז"ע (הקדמת אור ענינים חלק ב כל ו') אמר רב דרכו של בר ירושלם הקדוש להתפלל בברך תפלה שחורת בשעה תשיעי [זיגר ניינ]. אז צrisk להקדדים לקבע עליו של מלכות שמים שלימה, להניח תפילה ולקורות קריית שם שמע שלימה שלשה פרשיות. ואם הוא בעל נפש כשר, צrisk להניח בדור זה ב' ז' זוגות תפילה רשי' ור'ת. כי אמירת קריית שם בעלת הנחת תפילין אין לו שום שווי לא למעלת ולא למטה. וכל זה צrisk לעשות בתוך ביתו בין לבין קומו יתברך שםו"ע כל' (ועיין זר זחט סי' נח שם סק"ג).

אמירת הפסוק זיה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם'

מנהג נוסף היה נהוג בצל רביה"ק מקאמארנה ז"ע - מנהג שנשכח בחנות השנים - שתיכוף לאחר אמירת ג' פרשיות של ק"ש היו אמורים הפסוק (ירמיה י, ז' זיה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם' גוים זעמן). נמצאה זה בקדמוניות תואר 'ער' על הקב"ה.

ונוסח שלישי מצינו בסידורי בני אשכנז 'זה' לא ינום ולא ישן, אבל ווסח ספרד ה'ז' ערך הנה לא ניחא לה בנטחה זה, וכפי שכתב תלמידו הרה"ק רבינו מנחם מענדל מאטיסלאב ז"ע (עתרת שלום דף לה). 'זה' עדר, אדומו"ר הק' פפק על נוסח זהה, שלא נמצא זה בקדמוניות תואר 'ער' על הקב"ה.

הוא בסדר התפילות להרמ"ט' יה' אלוקים אמת, לא ינום ולא ישן, ועל פי זאת הנהיגו רביה'ק מקאמארנה לומר גם את המשך הפסוק בירמיה, ואמורים בזה' "

זה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם, הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל", וכMOVED בסיור כת"י

ובמנגן קאמארנה (אות קצח).

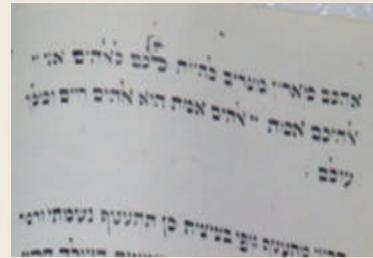
אמירת הפסוק זיה' במשירת מודעה על שמות הקודש'

למרבה הפלא, מצינו גם מקום שלישי בו אמרו רבוינו פסק זה.

דנהנה כדיוע כתבו הפסוקים מן הראיו לומר בכל בוכר נוסח מסירת מודעה על כונת שמות הקודש, ויוועל שאם ישכח לכונן באיזה שם ממשותיו של הקב"ה יציא ז'וי חובהו בדיעבד.

הנוסח המפורסם בכל הסידורים הוא מהגה"ק מבוטשאטש ז"ע, אלום מצינו שרבייה"ק היכיל הברכה ז"ע תיכון גם הוא נוסח אורך של מסירת מודעה לאמרה בכל יום.

וכפי שכתב (שלchan הדרhor ס"ה ס"א) "יזה' בהזכורת השם לומר אותה הוא יהוה ובכונה ובכירה, ואמר בוכר מודה רופשי ז"ע חתן הרה"ק רב אלכסנדר שנדר בן הרה"ק היכיל הברכה מקאמארנה ז"ע וגה לומר בתפилиין דר'ת ג' פרשיות של ק"ש, ואח'כ אמר הפסוק 'זה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם'. והנה נCOND האדומו"ר רב דוד יצחק אייזיק מסקאליע ז"ע נתפסק מהיכין נTEL הדרה"ק ורב אשר ישעה

72b סידור כת"י

מקור נוסף למנגה זה הראה יידידנו הרב הגאון רב' יצחק דיטעל שליט"א בספר "זרע ברוך" סקאליע", שם מובא שהרה"ק רב איש ישעה מקאלבוסוב ז"ע [בן הרה"ק רב יחיאל בן הרה"ק רב איש ישעה מרופשי ז"ע] חתן הרה"ק רב אלכסנדר שנדר בן הרה"ק היכיל הברכה מקאמארנה ז"ע וגה לומר בתפилиין דר'ת ג' פרשיות של ק"ש, ואח'כ אמר הפסוק 'זה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם'. והנה נCOND האדומו"ר רב דוד יצחק אייזיק מסקאליע ז"ע נתפסק מהיכין נTEL הדרה"ק ורב אשר ישעה

חוים, וממנו יתרברךomo נמשך חיות בכל דבר מרים המועלות עד למטה בתהותנים.

וזה צמצום שכינתו יתרברךomo נמשcin בתהותנים, וכל ניצוץ הוא נלקח מה מעולם שלו, דרך משל, דבר של אהבה, האהבה שבו הוא נלקח מעולם האהבה, רצה לומר שבודאי יש מקור ושורש שמננו נלקח אהבה לכל דבר שיש בו אהבה. ונאמר לקרוב אל השכל קצת מהות השורש, החשוב ברוחניות שורש האהבה עצמה, נראה בחוש שהוא רק חיות והORA יתברךomo שמו שנצמצם כביכול, שהיא מושג בבחינת אהבה, כי בודאי יש יותר כן בחינת אהבה רק בבחינה החות ורוחניות שאנו מושג בבחינת אהבה רק בבחינה אחרת כן בחינת יראה או התפארות ושאר המודות, כי בודאי כולם הם חיות ורוחניות לנו, רק ככל אחדינו מושג כמו חבריו, כי נתצמצם בזמנים אחרים, רצה לומר מה שורהacha אחות, אבל פנימיות העצמיות כולן שווים מה חיות ורוחניות לנו, כי כולן נמשcin מושרש אחד אשר שם אין שום התחלקות כלל, והוא אמר בתקוני זה וזה הקדוש (תיקון ס"ח ובסופו תikon ג' ועי' בז'ק' ויצא דקמ"ט ע"ב) ובזה מתחייב כל דיוינקי עליין, פירוש על ידי צמצום ההשגה הנ"ל, כי הוא בבחינת נוקבא לאגבידעליא שמקבלת מן שורש הרשעים [עיין לעיל פ' בחמוד הפלחה בהaga ע"א] והמשכיל ביבן. ולזה נקראים עולמות, רצה לומר שחיות הORA, נקרא מותם הוא מתעלם ונצמצם בהשגה זה, וגם כן יתברךomo הוא מתעלם ונצמצם בשם, שם משוערים ומושגים בשיעור זה ומהד זה לא באחרת, ובאמת כל אחת כלולה מכלום, כי תחלה והמשכה המשורש הרשיים היה מען חד"ז יתברךomo שמו להטיב לנבראים, והוצרך כביכול למצו"ט, על ידי מدت גבורו[ה] ולהמשיך למדת זו ריק כמיון קו הניצוץ והוא החיות וההתפארות הORA, אבל דרך שנאמר (בפ' ואחתנן) קול גדול ולא יסף, אשר דרך יתברךomo (בפ' ואחתנן) קול גדול ולא יסף, אשר אין זה המכון, והוצרך לנכ"ח שיתגלה הודה יתברךomo שמו, ושיהיה מקושיר במדה והשגה זו, גם שהדברים עמודים מאד וצריכים ביאור רוחב איך הוא בכל עולם, כי גבוה מעל גבוה שומר, אמן כן באתי בקירה רק להעיר אוזן וכור, עכ"ל.

ועיין בספר ליקוטים קרים (טו ע"ב) ווז"ל: וחוי צער תחיה (אבות פרק ו') אל תקרי תחיה אלא תחיה, פירוש, בכל דבר ירא שכינון להחיות הניצוץיהם שהם נתונים בתחום הקלייפות שנפלו שם, והם בעצם גדול שם, תראה להחיותם ולהוציאם ולהעלותם עכ"ל, וכן הוא בליקוטי אגדות שבוסוף ספר אור תורה (סדר ע"ב).

ובס' דברי שלום (פר' ויצא כז ע"ד) כתוב זה לשונו: כתוב בשם הראב"ש טב נ"ע, כי כל מה שיש לאדם שייך לשורש נשמו, כי יש בהם ממש ניצוצין נשמו, על כן כשנשבר או נאנב איזה דבר לא יdag כלל, כי העה מה שייך לו על כן נשבר, וכשנשבר ובא אחר, מסתמא יש בדבר גם ניצוצות הקדרושים ששicityים גם לו, על כן כשהעליה זה מה שצרי לו, בא הדבר לאחר הע寥ות מה שייך לו, עכ"ל. ועוד עיין שם בפ' ויקרא מ ע"ב. כתוב בספרobar מים (ביאור הגדה, ד"ה יקר בעניין כו) ווז"ל: אמר הבב羞"ט זלה"ה שלשה שאכלו על שלוחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאשר אכלו מזבחי מתים (אבות פרק ג') פירוש, כי המת מתגאל באמאל אדם, כדי שיאמרו עליו דברי תורה, ועל ידי זה מחייה אותו המת שהיה בגלאול זה, אבל אם לא אמרו דברי תורה אז הוא זובח אותו המת המוגאל באמאל שהוא צרו"ר החיים ואמר' החים ומכו"ר החים והי

אות ד

על ידי חועל'את הנשימות זוכה לשכר

ד. בשם הבעל'ת שם טוברכ' פירושו, יש שכר שהחומר גרם, פירוש על ידי מאכל ומשתה מהם והוא חומר, גורם זה השכר, על ידי שמעלה לנרט המועל'אתה הניצוץ הקדוש, שהרי רובי בין המשפטים, שהוא בין היסודות ובשפלות:

(ס') אור הגנו' לצדיקים פ' ויהי):

דיבור זה הוא לפי מוחל'ת הבבש"ט, שלא ריק על ידי כפית החומר זוכין לשכר, אלא יותר מכך, כי על ידי העלתה החומר והתגברות על הרע זוכין לדרגות נעלמות של אלוקות השורה בתחום העולמות האגמיות אשר גileyו זה אינו שורה אפיו בעולמות העליונים רק כאן למטה.

אות ה

בכל דבר משתמש עם הניצוצות שבחפץ הזה

ה. אירא גנמרא (ר"ח ב' ע"א) התורה חסה על מומנו של ישראל, ולמה כן, כי זה הכל גודל שלבancer שארם לובש או אוכל או משתמש בכלי והוא נגה מהחותן שיש באותו הדבר, כי לו לאו אותו הרוחניות לא היה שום קיום לאוות דבר, ויש שם ניצוצות קדרושים השיכים לשורש נשמותו, ושמעת' כי זה טעם שיש אדם שהוא אוחבד דבר האדון. וזה יישר שמשנא דבר זה ואוחבד דבר אחר, וכשהוא משתמש אותו כל, או אוכל מאכלים אפילו לזרוך גוףיו הוא מתקן ניצוצות, כי אחר כך הוא עונד באוות נגה, הבא לנgeo' מאכל או מלכוש או שאר דבריך, בואה הכה עובר להשם יתברך נמצאו שעיל ידי זה חם מותנקים.

ל' בפעם יארע שכשלה כבר לתקון כל הניצוצות

שהיו באוותו דבר השיכים לשורש נשמותו, או לוקח ממנו השם יתברך אותו הכל, ונותן לאחר שישיכים הניצוצות

שיש באוותו הכל לשורש אחר :

ואמר ריב"ש ע"ה, שאוכלין בני אדם ושותין בני אדם

ומשתמשין בבני אדם, הינו ניצוצין שיש באוות הדברים,

לק' צרך אדים להושע על כליו'ו על כל לרבר שישיל, הינו מצד

הניצוצין שיש שם, בכדי לחום על ניצוצותיו הקדרושים :

(צואת הריב"ש ד"ג ע"א):

על דרך זה, לפעם משתמש האדם בכלי ואחר שמשים להעלות הבירורים השיכים לחלקיו מוכר החפץ לאחרים, והכל תלו依 בעניין זה.

דבר זה מבואר היטב בהקדמה שנייה לסת' לקוטי אמרים וה להשנו: תחלה הכל ראוי לדעת שמלא כל הארץ כבודו ולית את ארן פניו מיניה והוא בתוך כל עליין וכו', ודבר זה נראה בחוש בכל דבר כי בכל מקום יש חיות הORA ברוך הוא, כי בודאי היה בדבר הORA טעם או ריח או מראה, או אהבה, ר' של הוא דבר נאהב, או שהוא דבר נוראה, או שהוא דבר מפואר, וכן שאר מודות, וכאשר נפשיט אותה בשכלינו מן הgasmoות ונחשוב רק ריחו את הרה'יק מהר'א מבעל'ז ז"ע לאחר מלחת העולם האם זה היה חבלי משיח, ואמר שכבר ביטל הרב ר' אלימלך את חבלי משיח, אלא היה גזירת שמים.

אות א

משיח יבוא בהיסח הדעת

א. ויקרא יעקב אל בנוי ואמר האספו ואנידה לבם את אשר יקרא אתכם לאחר הימים, בשם הבעל'ת טוב, אשר יקרא דרך מקרה, שככל אחד ואחד ישב על עבדותנו, בהיסח הדעת, ופתאום יבא משיח:

(ילקוט משה פ' ויהי):

צרך עיון מי קא משמע לעז, דנהה מצד אחד מצינו בדברי חז"ל עניין קירוב האゴールה, כמו ששנינו (ב' ב') גודלה צדקה שמקربת את האゴールה וכן כיציא בזה, ומצד שני, כן משמע שאין הדבר תלוי ונתן בידינו, והאגולה תהא בדרך 'מרק'ה' كما אמרם (סנהדרין צ'). אין משיח בא אלא בהיסח הדעת.

ומצינו במשך הדורות רבים שנכנסו לעובי הקורה לקרב האgoalה ולא עליה יפה בידם, ואין אלו לדרוש ולצפות לאgoalה ולתת להקב"ה להביא את גאותינו בידו הרמה.

ושמעתי מכ"ק אמר'ו ר' זצוק"ל בשם השר שלום מעבילה שאכאר יבאו משיח ישבו הסנדר והחיטט על מלאכתם ופתאום ישמעו קול 'הבה בא משיח' וירוץ לבוש באגדה השבת לקראותו כאשר הכל נעשה בהיסח הדעת, בבחינת (מלאכי ג, א) 'פתאום יבאו אל היכלו האדון'.

אות ב

בביאת משיח לא יהיה הדרינות ח"ז

ב. בשם הבעל'ת שם טובז"ע' שאמור שעם בית משיח לא יהיה הדרינות ח"ז:

(מדרש פינחס דכ"ח ע"ב אות י):

וידעו מה שמובא מהרבבי ר' אלימלך מליזנסק ז"ע שאמור שמתפללא על הנבאים שנביאו על חבלי משיח ולא ראו שיהיה אלימלך בעולם שיבטל את חבלי משיח.

ושאלו את הרה'יק מהר'א מבעל'ז ז"ע לאחר מלחת העולם האם זה היה חבלי משיח, ואמר שכבר ביטל הרב ר' אלימלך את חבלי משיח, אלא היה גזירת שמים.

אות ג

ע"י כפיה דודע זוכין לשכר טוב

ג. יששכר חמור גרם רובי בין המשפטים, בשם הריב"ש, נפסוק יששכר חמור גרם, רצה לומר יששכר על ידי זה שהחומר גורם:

(צואת הריב"ש ד"ב ע"ב):

החותמיות של האדם מושכת אותו כלפי מטה אל העניינים הארציים והבהמיים, כאמור הכתוב (קהלת ג, כא) 'מי יודיע רוח בני האדם העלה היא למטה ורוח הבהמה היורדת היא לארץ', ולפום צעריא אגרא, האדם בלבד, אם כן בודאי הוא דבר רוחני, וחיות הORA יתברךomo השמו, השוכן בדבר המגושים הזה כנסמה בגוף, וכן הוא דבר נוראה, או שהוא דבר מפואר, וכן שאר מודות, והלבבות כי כל הנועניך וקשרות בחפץ הORA כו' ע"ש בשער אהבת ה' פרק ז"י' ונתברר עליהם והאמינו כי כל עניניהם ותנוועותיהם גודגים באזרות הORA יתעלה] ובכולם הם ניצוצי חיות נמשcin מהORA יתברךomo שהוא צרו"ר החיים ואמר' החים ומכו"ר החים והי

הרה"ק רבי אלכסנדר סנדר ספרין ז"ע

בנ"ו הנדור של רבי"ק ה"היל הברכה ז"ע

נידוא לנשmeno

רביה"ק ה"היל הברכה ז"ע, היה לבו דוח מאוד וכابו בעכר על הסתלקות בנו חביבו, ורצה להוציאו לאור מעט מהדורשו לפיס נפשו של בנו, ولكن בהקדמת משניות קאמארנה - נדפס בשנת תרכ"ב, וזה הספר הראשון שהוציא לאור אחר הסתלקות בנו הרה"ק מהרא"ס בשנת תרכ"ט - הספריו מורוות, וכי שכתב (הקדמת משניות קאמארנה, שם) "לבוי דוח עלי מאר, שהיה עסוק בתורה כל ימי מותך יסורים מודרים, וקבע אהבה, והינה אוחרי ברכה כתבים דברים לכת, נפש יקרה, תנכזב", והינה אוחרי מוחיב להיעיד לעליון, להזכיר יראות ובדברי ייחודיים וכו'".

"ומצאתי עצמי מוחיב לתובתו, ולחייבו לטובתו, ולפנוי אוחרי ואובי שזכירו אותו לטובתו, כי לא נספה כהלה, והיה זה לעלי ידי וכו', ואמרו בגמרא (סנהדרין מו ע"א) ההספד כבוד המת, והמתעצץ בהפסדו איבנו מאיריך ימים וראו לקבור בחינוי (שבת קה ע"ב) וונקרא [וינקרא] כופר. ואני כאבי בעכר עלי מאר והייתי אבן דום לא יפתח פיו, על כן מצאי עצמי מוחיב להזיכרו לטובתו, ואיה אוצאי לאור מעט מהדורשו לפיס נפשו, ותנכזב", וחיים לכל ישראל, חי נחת שלום וברכה ושמחה ואור, לעבור השם בבב אחד טהור ונקי וקדוש"ע עכ"ל.

לכן בכמה מקומות הביא רבינו במשניות קאמארנה כמה עניינים בשם בנו רבי סענדרע'ל, וכגון במסכת פאה (פני זקן פ"ח מ"ח) כתוב באior על המשנה בדין קבלת מתנות עניים "מצאתה בכתבי בני חביבי מורה"ר אלכסנדר תנכזב", וכן במסכת מעשר שני (פני זקן פ"ג מ"ח) והביא באior בדקדוק לשון המשנה וכותב "בני הרוב מורה אלכסנדר תנכזב" צ"ל פריש וכו', ודברי פי חכם חן, ואמת". גם יש לנו האיה בתוך דברי עשרית האיפה שכותב רבינו מהר"א על תורה הנים, בפרש תזרע (פרק י"ו אות ט') בדין פשון בגין בגדיים, כי שגלה רבוינו מהר"א בדבבת פי ג' ע"ב "הגיה" זאת שיש שם הוא מבני החורף מהר"ר אלכסנדר, וכן פניה נספת מביא רבינו בשמו (הקדמת משניות קאמארנה, שם) "אמר בני החביב מורה"ר אלכסנדר בן גיטל זללה", "שווית השם לנגיד תמיד" (תהלים טז ח), השערים יהיו נפתחים לפניו". ורביה"ק ה"היל הברכה ז"ע נשאר לשבעת ימי אבלות בעיר לUMBURG, ואביו הגודיל היה שבא דודא קאמארנה, וגם לא היה לו כח ללוותו עד תוך בית החיימ, ובמקום שנעמדו התנצל ואמר "בני קריין, אין כי עיד כח לлечט, בכל מקום שתגעיל לשם אמר כי בני בני את, אני ילידיך, וכל השערים יהיו נפתחים לפניו". ורביה"ק ה"היל הברכה ז"ע נשאה פלא ספר רביה"ק הפרי וחיים מקאמארנה ז"ע, שבאותה מימי השבעה בא"ר אלכסנדר סנדר בחלום לאגאון (השואול ומשיב) בא"ד לUMBURG, וביקש ממנו שיבקש מאביו רבינו מהר"א שעשה לו טוביה בעולם העליון, ובתווך החלום שאיל בא"ד לUMBURG את הנפטר, למה אינו מבקש מאביו, ומה פשר הדבר שצרכיך לעשות שילות להה, ונעה לו הנפטר שבחיות אבי עמד גביה מעגל בוהה, ובבטחה א"ד לUMBURG לעשות מבקש, וייה בבורק יומ השבעי, הא"ד הלך לבית האבל לנחים ולהקדים את רבינו מהר"א, גם חשב לספר לו את דבר החלום, אך רבינו מהר"א הקדימו והשובה לבנו בעולם העליון" (בית קומראנא, שם).

זרעו בקדושים

רבי סענדרע'ל מקאמארנה הניתן לאחריו זרע קודש, הלווא המה:

א) בנו הרה"ק ר' משה חיים מאלטשטיadt ז"ע, חתן הרה"ק ר' סענדר ליפא בן הרה"ק מהר"א מזידיטשוב ז"ע.
ב) בתווך הרבנית אסטור מרימן שנישאה בזיו"ר להagan ר' יעקב אפיפל צוקערברג ובזיו"ש להגן ר' אהרן שנענדרע'ל א"ד נזורי ז"ע.

ג) בתווך הרבנית חנה שפרה שנישאה להרה"ק ר' אשר ישע' רובין מקאלטשוב, דרכם מתהיחסים הרבה מהמחות מיוחסות על עצמאי בית קאמארנה, כאשר זכו להחتنין רבנן, ומהם, הרה"ק רבי דוד יצחק אייזיק מסקאלו ז"ע, הרה"ק רבי חיים שלמה מוקנסאן י"ע בעמ"ש שימושה טוביה, והרה"ק רבי איתמר מנדרובנה ז"ע [אבי הרה"ק רבי חיים מרדכי מנדרובנה ז"ע].

(נערך מתוך פרקי הтолדות בספר זכרון דברים השלם החודש)

כמו כן עסוק רבי סענדרע'ל שם ביהودים נפאלים לקראות הסתלקותו מן העולם, וכפי שכתב רביה"ק ה"היל הברכה (שם) "קודם פטירתו איה ימים, רשם לעצמו הפסוק (תהלים כ י) י' יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנ", העולה אלף קי"ח, מספרו פסוק היחוד "שמע", והוא שוה תיבות כמו בפסוק היהוד. ותיבות "שמע" נגד השם, בטעם כי שמע השם (בראשית טז יא), כי השמעיה כולן כל המוחין, וכל השם שלם, כמובא באידרא (איד"ז רצ"ב ע"ב. "ירושעה ישראל", בטעם ישות ישראלי (תהלים ז ז). "המלך" השם, בטעם י' השם מלך (שם ו זז). "ענינו" אילקוני, בראשית לה ג). "השם" ב' ב'ם, בטעם בא ים השם (זכריה י"א). "אחד" קראני, בלב אחד לאל אחד" עכ"ל.

ביהודה שלם

ואכן, בבוקרו של יום שבת קדש, בהגיע זמן קריאת שמע של שחרית, נסתלק רבי סענדרע'ל מזמן ייחודים נפאלים ובמסירת نفسه להשי"ה, ביהיו מוכן אותו כוונות שלימדו אביו שצורך לכוון בכונה עצומה בעת פקידתו, ועתה נשמהו בטוהר ביום שבת קדש ז"ע בטבת תרי"ט. באotta השעה, היה רבי"ק ה"היל הברכה ז"ע בביטו שבקאמארנה, ובויתו יושב אצל שלחנו בא תרגנול אל החלון ודפק עליו, וכשראה זאת רבינו אמר י"ע ע"ט בקידוש שבב"ק להודיע על הפטריה כדי להפריע את עונג השב"ק ביתה קומראנא, ובויתו יושב אצל שלחנו ונכנס התרגנול לתוכה ביתו והתחבא תחת הספסל, ואמר רבינו י"ע חוץ המוחוץ הזה שבא להפריע לי את השב"ק, במצואי שב"ק קרע קרעה, ואמר אודות התרגנול, שהיה רשות שבא דודא בשב"ק להודיע על הפטריה כדי להפריע את עונג השב"ק. בית קומראנא ע"ד, בשם המשב"ק ר' קאפיל חיים ז"ל. מחרות השב"ק התקיימה הלילה בעיר לUMBURG, שם נטמן רביה"ק סענדרע'ל, ואביו הגודיל היה שבא דודא יפתח פי ויאיל להספיקו כראוי (כמה בא הקדמת משניות קאמארנה), וגם לא היה לו כח ללוותו עד תוך בית החיימ, ובמקום שנעמדו התנצל ואמר "בני קריין, אין כי עיד כח לлечט, בכל השערים יהיו נפתחים לפניו". ורביה"ק ה"היל הברכה ז"ע נשאר לשבעת ימי אבלות בעיר לUMBURG, וכן ביהודי'ה היה איה א"ה יהוה אדני, כמובא בדברי מרכן הא"ר שהצדיק מיהיד בעט פטירתו יהודא עלה ותמא ביהודים של שמע וברוך וכו', וזה הכוונה של הצדיקים בעט הסתלקות וכו', וכל זה צריך לכוון בכונה עצומה בעט פקידתו, וכל זה מסרתי לבני חביבי איה ימים קודם שנגע מני לעיר לUMBURG שם נסתלק עכ"ל.

שיעור פרידה

למרובה הצער, שקהה חמה שלא בעונתה, ובמיון שנותיו - בהיותו בן ל"ב שנה - חלה רבי ה"היל הברכה ז"ע והועיד פניו אל עיר הבירה לUMBURG כדי לדרש ברופאים ולהעלות מזור למחלתו.

אולס כפי הנראה, גם רבי"ק ה"היל הברכה ז"ע וגם בנו רבי סענדרע'ל ידע את העומד בפניהם, והכינו עצם לכך שיוכן ולא יתראו שוב, וכן בעט הפדרו מעימיו מסר רבי"ק ה"היל הברכה כוונות וחוודות לשעת יציאת נשמה. וכפי שכתב בהקדמת משניות קאמארנה (מהדורות אוצרות קאמארנה, אות ט): י'סביר לאימי הזקנה יהוז על יהוד הדיקנא, כי זה יהוד מועיל מאד לכוי בעט הסתלקות נשמהו לאל הי לעולם הבא, וכן ביהודי'ה היה איה יהוה אדני, כמובא בדברי מרכן הא"ר שהצדיק מיהיד בעט פטירתו יהודא עלה ותמא ביהודים של שמע וברוך וכו', וזה הכוונה של הצדיקים בעט הסתלקות וכו', וכל זה מסרתי לבני חביבי איה ימים קודם שנגע מני לעיר לUMBURG שם נסתלק עכ"ל.

לא פסק פימה מוגרסא

גם בהיותו בעטUMBURG לא פסק פימה מגירסא, וכי שיפור נכוו האג'ץ ז"יד מאיר שמלנער א"ד בוטשאן [בן האג'ץ רבי אהון א"ד נאורה עתנו של רבי סענדרע'ל], שביהו דרבי סענדרע'ל בבית הרופאה בלUMBURG, בה בעט שעשו לו ניתוח, למד בעל פה את דברי ההי"ף שהיה בקי בו, כדי שלא ירגע באזימל.

דור לדור ישבה מעשיך

בגילויה ובחורנותה נלבבה, ליבטו דומה בקהל צלה, בשמה הוגלה השזהה במען יידען, מסדר בכל לב ונפש בעזה רבת בתשון לא"ק מן אדר"ר של"א, והוא בעצתה אוחבה אל מלמת בית קאמארנה, רבי הפליגים לטעונה להילודא, ערך עז אבתה ממע אראלם, מל"א מודע אווץ הבני, טבר ומיטיב כלל, פחה זי' ומשבען, וזהו שמו לומללה, מופל בדראה טוזהה, שממפעאים בכל מין תחוליה

הרבי הנגיד החסיד פאר היחס מה"ד שמואל ישראלי איש הורוויז שליט"א אב"י בעדי מאסמי ני.

חכם לב' יכח מצה ליטול חלק בראש העמותה הילולא והפליה, במכוון קאמארנה בית שמש ופדרון הוצאות טרי רבתינו הקדושים שי בית ההור לבית קאמארנה

לכל שמות וחלות הנברך שיר' בן לבט' ז"ב פ"ח' זרב נפתלי חיים ז"ע

יש' ה' סדר מוסדות קאמארנה באורח ואוצר הוצאות שира לוו' יצ' באחרות רבה"ק יתולן באושר וועדר והרחבת הדעת וככל טוב מתק רוב שמה ונחת, ואך טוב וועדר זיהה מנת החלק לאודך יטס וווענעם